

Creditforening, som kan tilfredsstille Fornødenheden i saa Henseende. Foraaavdt er jeg altsaa særdeles vel tilfreds med det Lovforslag, som her foreligger; men ligesaa vist som Formaalet i sin Heelhed er af overordentlig stor Vigtighed, saaledes anseer jeg det ogsaa for omtrent ligesaa vigtigt, at de Medlemmer, ved hvilke man søger at naae dette Formaal, ere saa hensigtsmæssige som muligt, og da jeg med Hensyn til enkelte af de Bestemmelser, som findes i Lovforslaget, har en Mening, der afviger fra de i Forslaget fastslaaede Ansuelser, skal jeg tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger, for at klare min Opfattelse for Thinget. Da jeg i sin Tid jo har havt ikke saa lidt at gjøre med og ogsaa, som jeg vel tør sige, til en vis Grad har havt en væsentlig Indflydelse paa Loven af 9de Februar 1866, saa ligger maastee allerede deri, at de Bemærkninger, jeg vil gjøre, meget lidt ramme det, som i nærværende Lovforslag er optaget efter den nævnte Lov. Jeg kan i alt Væsentligt ansee de Bestemmelser, der forefindes som optagne efter Loven af 9de Februar 1866, for at være hensigtsmæssige, og jeg skal med Hensyn til de herunder kommende Punkter endnu kun bemærke, at jeg fremdeles som dengang har den Overbeviisning, at Bestemmelsen i Punkt 4 er stærkere og mere betyngende for Creditforeningen end nødvendigt, og følgelig heller ikke er saa hensigtsmæssig, som den kunde være. Dette er imidlertid aabenbart et Spørgsmaal af mindre Vigtighed og har desuden engang fundet sin Afgjørelse, saa at jeg derfor ogsaa foraaavdt skal slutte mig til Loven, idet den med Hensyn til dette Punkt kun er en Gjentagelse af Loven af 9de Februar 1866. Fra denne har man overhovedet uden Forandring optaget Bestemmelserne under Nr. 1, 2, 4 og 7, hvorimod der for det Første er indkommet en ny Bestemmelse under Nr. 5.

Denne Bestemmelse under Nr. 5 anseer jeg for en Lønning af den efter min Overbeviisning meget uheldige Idee om i Creditforeningslove at indføre en Bestemmelse om Communegaranti. Denne Idee anseer jeg for at være absolut uheldig, og det glæder mig derfor, at den er forladt. Jeg betragter vel Bestemmelsen under Nr. 5 som en Lønning af denne Idee, men dog ganske vist

som en Lønning, jeg kan modtage. Denne Bestemmelse under Nr. 5 oppfatter jeg nemlig saaledes, at der kun er Tale om, at Communalbestyrelserne skulle udøve en ganske forbigaende Virksomhed, at de kun skulle medvirke til Creditforeningens Oprettelse, men forøvrigt aldeles ikke skulle have Noget med den at gjøre. Paa den Maade kan jeg ganske sikkert godt billige Brugen af det communale Element; thi da benyttes det kun eengang for alle til at give et Slags større Sikkerhed for, at Creditforeningen fra Begyndelsen af bliver stiftet paa en solid Maade, og en solid Begyndelse er tilvisse den vigtigste Garanti for, at Foreningen ogsaa senere vil vedblive at være solid. Hvis der tilsigtedes Mere med Bestemmelsen under Nr. 5, maatte jeg være meget bestemt imod den, fordi en saadan videre Bestemmelse kun vilde bidrage til at bringe et uheldigt Element ind i det communale Liv uden virkelig at være til nogen væsentlig Nytte for Creditforeningen. — Hvad Bestemmelsen under Nr. 3 angaaer, da er den ikke saa lidt afvigende fra den tilsvarende Bestemmelse i Loven af 9de Februar 1866. Den Forandring, der er skeet, er væsentligt — jeg nævner først Hovedforandringen —, at man, istedetfor at Loven af 9de Februar 1866 til Dannelsen og Vedligeholdelsen af Creditforeningens Reservecapital kun forlangte en første Indbetaling af 2 pCt., nu forlanger i det foreliggende Lovforslag ikke mindre end 5 pCt. Der er desuden en anden Forskjel med Hensyn til den paafølgende aarlige Betaling; denne Forskjel skal jeg ikke opholde mig særlig ved, thi den er af mindre Vigtighed. Dernæst er der ogsaa en Forskjel i den Henseende, at der i Loven af 1866 var en Bestemmelse, som sigtede til en mulig Indførelse af Serier, som er ubeladt i denne Lov; men da jeg heller ikke anseer denne Bestemmelse for at have nogen særlig Vægt, skal jeg heller ikke opholde mig herved. Derimod kan jeg ikke nægte, at den Bestemmelse, som jeg strax fremdrog, at der absolut ved Laanets Stiftelse skal indbetales 5 pCt. i Reservecapitalen, synes mig at være aldeles overdreven, og jeg skal sige til, at det forekommer mig, at den er saa overdreven, at den i Virkeligheden ikke engang kan blive af Betydning med Hensyn til Sikkerheden for den paatænkte Creditforenings Obligationer,